

Dođru mu

– Hüdai · 17 Aralık 2013

Dođru MuEy kaşları kemanım ey bahtımın güneşİGönlün gönlüme doğru akıyormuş doğru muEy benim can yoldaşım ey ruhumun tek eşİGözlerin bir meçhule bakıyormuş doğru mullgıt ılgıt akarken özlem denilen dereArzular şahlanıp da binince efkar sere"Vardır bir hayır" deyip boyun eğip kadereHicranın kıvılcımlar çakıyormuş doğru muHasret ile yutkunup umudun solduğundaAşk denilen efsunun vadesi dolduğundaAsi şimal rüzgarı saçını yolduğundaYüreğine hüznler çöküyormuş doğru muBen hala çırpınırken kaderimin ağındaYol almayı beklerken ayrılık batağındaDillere destan olan o yemyeşil bağındaSümbüller burcu burcu kokuyormuş doğru muDönüp kara yezitler kuşatırken dört yanıHayalimin makesi perçinlerken zamanıMecnun'un çöllerinde çilemizin kervanıSevdamızın yükünü çekiyormuş doğru muŞöyle böyle geçerken mazinin soğuk güzüHer adımda vuslatın yokuşa döndü düzüEl sallarken kırlarda baharın renkli yüzüPapatyadan ayrılık çıkıyormuş doğru muKalbim kalbine meftun gönlüm gönlüne ayyaşMusibet tufanından kaçıyoruz canhıraşBahtımıza can veren o yüce HeykeltraşBaşucuna matemi dikiyormuş doğru mu16.12.2013 Kütahya